

הכנס העולמי השני של האגודות לבקר פריז

קר. אני מקוה שנוכל בעתיד ליהנות מהמלצה זו ע"י התנדבות לערוך כאן מחקר השוואתי של הפרים הפריזים הטובים מכל ארץ. הדיון הבא היה על בדיקות דם. הסתבר שאין אחדות בשיטות בין מעבדה למעבדה וקשה גם להשיגה. הומלץ לספק תמונות דם רק לאגודות ספר עדר.

מיבחני גוף לפרות נערכים ע"י כל האגודות לספרי-עדר; מיבחני גוף לפרים נערכים ע"י מרבית האגודות, להוציא ארבע, ביניהן יש-ראל. 10 אגודות מחייבות מיבחן גוף לפני ריי-שום בהמה בספר העדר.

התקיים דיון על המיתאם בין גודל הגוף לבין יעילות הייצור. הורגש שבנושא זה חסר ידע. למרצה האוסטרלי לא היו נתונים רבים בנידון והוא הסתמך בין היתר על מה שאמרו לו בישראל כשהיה כאן בביקור.

הדיון הבא — היחסים וחלוקת התפקידים בין האגודות להורעה וספרי העדר. מסתבר שלפחות מבחינה זאת המצב בישראל הוא אי-דיליה.

בעיית צבע הבקר מעסיקה אגודות אחדות. כאן הציע סטאפל ההולנדי לבטל את מרבית ההגבלות הקיימות בגלל חלוקת צבעים ברי-שום פרות ופרים בספרי העדר. נתקבלה המלצה לספרי העדר לעיין בהפשרת ההגבלות. הצבע האדום מהווה כנראה בעיה ברוב הארצות והוחלט לרשום בהמות אלה בספר העדר הפריזי, אולם בנפרד.

הנושא האחרון שהועלה בדיון — "שיתוף הפעולה עם ארצות מתפתחות", גרם לדיון ער, להשמעת דעות בלתי צפויות. סאניור גלו פלזא, שהיה בעבר נשיא האגודה הפריזית של אקווא-דור, שהוא כיום אישיות פוליטית עולמית (מז-כיר ארצות אמריקה) בא להשמיע נאום בזכות הגזע הטהור. לדעתו, חייבות הארצות המתפתחות לייבא פרים ופרות מעולים, להרבות רק בקר טהור, לערוך מיבחני גוף וביקורת חלב בהתאם לסטנדרטים של הארצות המפותחות.

כנס זה התקיים במשך יומיים בהריסבורג, פנסילבאניה, ארה"ב. השתתפו משלחות מ-20 ארצות. הח"מ השתתף בתור נציג מישראל, כמשקיף מטעם משרד החקלאות. הייתי בדרך לקולומביה ויכולתי לתאם את המועדים בכדי להשתתף ללא הוצאות מרובות. לדעתי, חשובה עצם השתתפותנו הפיזית. דגל ישראל התנוסס באולם הישיבות; השתייכותו של הבקר הישראלי לבקר הפריזי צויין בכל הדו"חות והפירסומים כדבר מובן מאליה. אפשר היה להרגיש שהמארגנים והנציגים שמחו על השתתפות ישראל בגלל האהדה לישראל ומתוך גאווה, שהישיגים המקצועיים בישראל הושגו עם בקר פריזי. מארצות רבות באו משלחות גדולות, אני שי ספרי-עדר, חוקרים ואנשים בתפקידים דומים לשלי. ביניהם ידידים שהיו בישראל, כגון: מר בורסמה ומשפחת סטאפל מהולנד, ד"ר גווי מאיטליה, סאניור גלו פלזא, מזכיר אירגון מדינות אמריקה.

לקראת הכנס נשלחו שאלונים לכל האגודות לבקר פריזי ובכל נושא פתח איש אחת הארצות. הדיון הראשון — ייצור חלב והערכת פרים — נפתח ע"י בורסבי האנגלי. הדו"ח שלו הראה את השוני הרב בשיטות ונוהלים בין ארץ לארץ אף ביחס לתשלום עבור ביקורת החלב, כשבעל הפרה משלם תשלום מלא עבור הביקורת או אף לא כלום. אין אחדות במיבחני פרים. בוויכוח הצבעתי על השינויים הצפויים בתוצאות של מבחנים, כשההתקדמות הגאנטית היא מהירה.

הנושא "שילוב הטיפוח לחלב ובשר", נפתח ע"י פרופסור גראברט מגרמניה. הוא הסתמך בהרצאתו, בין היתר, על עבודה, שפירסמנו בז-מנה באנגליה על סמך הנתונים בישראל. הוא הסיק שטיפוח משולב עדיף על טיפוח לחלב בלבד והוא הציע להכין קטלוג ודירוג עולמי של הפרים בגזע הפריזי בעולם. הצעתי החלפת זירמה כתנאי מוקדם להשוואות ובסיכום הדיון נתקבלה המלצה לחילוף זירמה לשם מח-

מלטה - טבורו של הים התיכון

(רשמים משליחות לאי)

הקדמה

בו השפעתו וחזתו. בשנת 60 לספירה נטרפה ליד האי ספינתו של סנט-פאול ומאז הם נוצ-רים-קתולים אדוקים, ולכנסיה השפעה רבה. 250 שנים שלטו שם אבירי המסדר על שם ג'ון מירושלים (מיסדר צלבנים אחרי שגורשו מארץ ישראל) ו-100 שנים, עד 1962, שלטו האנגלים. בשפה המלטזית יסודות שמיים וערביים, ליד יסודות לטיניים והרבה מילים קרובות לעברית. אין זו "ארץ-מתפתחת" במלוא מובן המלה, כמו באפריקה או בדרום-אמריקה. רמת-החיים גבוהה למדי, ובשטחים מסויימים אף עולה על המקובל אצלנו (יש יותר מכוניות, אין פושטי-יד). אק-לימו של האי זהה עם האקלים שלנו; אדמתו מועטת וסידית; החלקות המעובדות גדורות חור-מות אבנים גבוהות — פרי עמל דורות בסיקול, והן משמשות כשוברי-רוח ומונעי סחף. מים להש-קיה אין, וגם מי-השתיה מכילים עד 700 מג' כלור. ענפי החקלאות מהווים מקור פרנסה ל-1/3 מהתושבים והענפים העיקריים הם תפוחי-אדמה וירקות. דייגיימי, קצת מטעים, לול, חזיר-רים ובקר. אין כל צורה של התארגנות ושל שי-תוף פעולה של החקלאים וכל ענייני החקלאות נתונים בידיהם של שני משרדים ממשלתיים: (א) משרד החקלאות; (ב) מפעל שיווק החלב (Milk Marketing undertaking). ועל שניהם חולש שר החקלאות-המסחר-והתעשייה. אנו הו-מנו על-ידי מפעל שיווק החלב האחראי לכל ייצור החלב, ריכוזו ועיבודו במחלבות ושיווקו לצרכנים.

כיצד נראה ענף הבקר במלטה?
היקף העדר

מצויות במלטה כ-5,000 פרות חולבות; רוי-בן המכריע מהגזע ההולנדי והבריטי-פריזי ויי-תכן מגזע אירשייר. מבנה גופן גדול ומוצק וני-כר עליהן שאינן סובלות מתת-תזונה; יחד עם זאת הן אינן אחידות ורבים העטינים הגרועים. התנובה הממוצעת כ-3,600 ליטר חלב עם תכו-לה של 3.7% שומן. יש קרוב ל-500 מחזיקי בקר

לפני יותר משנה התקיימה בארץ פגישה שנ-תית של הפדראציה הבינלאומית של משק החלב והמחלבות (I. D. F.) באותה פגישה השתתף נציג מדינת מלטה, שהה בארץ שבועיים, סיי-במשקים, ברפתות ובמחלבות והתרשם ממראה-עיניו. בשובו לארצו דיווח בהתלהבות לשולחיו, פירסם את דבר הצלחותיו של משק הבקר של-נו על פני כל מדינתו וביקש-הפציר-האיץ בממ-שלתו שיומינו מישראל שני מומחים — אחד להשבתת בקר והשני להזנת בקר, כדי שיערכו סקר ויציעו הצעות לקידומו ופיתוחו של משק הבקר המלטזי.

הודות ליוזמה זו יצאנו, גרטל ברקאי, מלש-כת הדרכה עפולה, ואני לערוך ביקור היכרות באי שכן קטן בטבורו של הים-התיכון, הצועד את צעדיו הראשונים כמדינה עצמאית ושאוכלו-סיתו בת 350,000 התושבים היא ידידותית ואר-הדת לישראל.

מוצאו של העם המלטזי — מסוחרי צידון הקדמונים, וכל אחד מהכובשים הרבים ששלטו באי במרוצת ההיסטוריה הארוכה שלו השאיר

הוא הביא דוגמה מאקוואדור, לשם הביאו בקר פריזי טהור וטיפחו אותו בהצלחה לפי השיטות המקובלות בארה"ב. נציג מקסיקו תמך בו. סטאפל ההולנדי טען בהתלהבות, שישראל הו-כיחה שאפשר לטפח בקר פריזי מעולה בדרך זולה יותר וגם להתאימו לתנאי האקלים המ-יוחדים. אחרי-כן הצבעתי על המיגבלות של טי-פוח בגרעין מצומצם, על חוסר אפשרויות לס-לקציה חריפה ולבחירת חומר גנטי מעולה מתוך אוכלוסיה קטנה.

דיון זה שימש לי מיפגש ראשון עם בעיות הטיפוח בארצות אמריקה הדרומית, שנובעות מהתנגשות האינטרסים של בעלי החוות שהש-קיעו ממון כיבוא בקר טהור, לבין האיכר שרו-צה להתפרנס על ייצור חלב ובשר.

ראובן בר-ענן